

Milliyet, 3 Kasım 2011

Erdal İnönü'yü Özledik

Can Dündar

Erdal İnönü'yü dördüncü ölüm yıldönümünde andık tarihi Pembe Köşk'te...

Kardeşi Özden Toker, eşi Sevinç İnönü, dostları, mesai arkadaşları, sevenleri oradaydı.

Köşk'ün duvarlarında onu konu alan karikatürler asılıydı.

Özden Toker, aleyhindeki karikatürleri bile nasıl olgunlukla karşıladığını anlattı.

Bu olgunluğu özledik.

Onur Kumbaracıbaşı, seçim gezilerinden bir anı anlattı:

İsmet Paşa'yı da bilen bir partili onu görünce, "Babanın oğlusun" diye iltifat etmiş.

Gülmüş Erdal Bey:

"Herkes babasının oğludur" demiş.

Bu tevazuu özledik.

ODTÜ rektörlüğü döneminde öğrenciler boykota gittiğinde gidip onlarla konuşan, sorunlarını paylaşan oydu.

Üniversiteye sürekli kolluk gücü sokulmasına karşı çıkmış, öğrencilerin de katıldığı Akademik Konsey lağvedilince istifayı basmıştı.

Aday olsa Cumhurbaşkanı olabilirdi; o, arkadaşı Feza Gürsey'in adını taşıyan enstitüde küçük bir odaya çekilip bilim tarihine emek verenleri yazmayı seçti. Neyse ki ölümünden sonra o enstitünün feshedildiğini, odasındaki kitapların kutulara yüklenip depolara kaldırıldığını, kuruluşunda rol aldığı ve şeref üyesi olduğu Türkiye Bilimler Akademisi'nin budandığını görmedi.

Onun bilim tutkusunu özledik.

Bir sanatseverdi Erdal Bey...

Onu sık sık sinema, konser salonlarında, resim sergilerinde görebilirdiniz. Ama bunun dillendirilmesinden hiç hoşlanmaz, karşısında flaşlar görünce rahatsız olurdu.

Bir seferinde gazetecilere sinema girişinde yakanmıştı.

"Sizi artık sinema salonlarında göremiyoruz" demişti biri...

"Göremezsiniz tabii" demişti Erdal Bey:

"...karanlık oluyor sinema salonları..."

Bu mizah duygusunu özledik.

Anma gecesinde hem sosyal demokrat dünyanın önde gelen isimleri vardı, hem de onun listeye alıp Meclis'e soktuğu Kürt milletvekilleri...

Sosyal demokrasi, onun döneminde büyük oy oranlarına ulaşmıştı.

Kürt sorununun demokratik çözümü için iyi niyetli adımlar atmış, en cesur raporları hazırlamıştı.

Bu cesareti özledik.

Süleyman Demirel, hem babasının hem kendisinin rakibiydi. Ama günü geldiğinde onunla da uzlaşmayı bilmişti.

Türkiye'nin en uyumlu koalisyonlarından birini kurmuşlardı.

Anma gününe gelip tanıdığı baba-oğul İnönü'leri anlatması rica edildiğinde Demirel, büyük zevkle kabul etmişti.

Rakiplerinin bile saygısını, sevgisini kazanmak, onun zarif kişiliğinin eseriydi.

Bu zarafeti, o uzlaşma kültürünü özledik.

Babasının soyadı ona bir hanedan şansı bahsettiği halde buna sırt çevirmiş, üniversiteyi seçmişti.

Siyasete zorlu bir dönemde kerhen girmişti.

Politikanın kirli ayak oyunlarından hazzetmemişti.

Korumalarını atlatıp halkın arasında yürüyüşe çıkmış, omza alınmamak için kendini yerlere atmış ve zamanı geldiğinde kapıyı çarpıp çıkmıştı.

Bu ihtirassızlığı özledik.

Hâsılı sadece onu değil, onunla yok olan değerleri özledik.

Haberleri izledikçe daha da fazla... ♣

Erdal İnönü